

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 72 28 24 00

Sagsnr.
2020 - 6349

Doknr.
266762

Dato
24-08-2020

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 18. juni 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 560 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares endeligt. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Ole Birk Olesen (LA).

Spørgsmål nr. 560

”Hvor meget ville de kommunale udgifter til administration og ledelse kunne nedbringes, hvis alle kommuner havde lige så lave udgifter til administration som de ti billigste i benchmarkingenhedens analyse af de kommunale administrationsudgifter for 2019? Altså forstået sådan, at benchmarkingindikatoren for de øvrige 88 kommuner nedbringes til niveauet for de 10 kommuner med laveste indikator i analysen.”

Svar:

Social- og Indenrigsministeriets Benchmarkingenhed har d. 17. juni 2020 opdateret analysen ”Benchmarking af kommunernes udgifter til administration og ledelse”, der blev udgivet i 2018.

Formålet er at give kommunerne et opdateret grundlag for at vurdere egne administrationsudgifter og udviklingen i disse, da der er et stort fokus på administration i kommunerne, særligt med henblik på at optimere og effektivisere driften.

I analysen er der taget højde for, at kommunernes administrationsudgifter kan være påvirket af forskelle i rammevilkår. Rammevilkår er en betegnelse for de strukturelle betingelser, kommunerne arbejder under, og som ikke kan ændres af kommunerne på kort eller mellemlangt sigt, fx befolkningens sammensætning.

For at kontrollere for rammevilkår er der udregnet en benchmarkingindikator. Benchmarkingindikatoren viser, om den enkelte kommune har højere eller lavere administrationsudgifter, end man kunne forvente på baggrund af kommunens rammevilkår.

Benchmarkingindikatoren er konkret beregnet ved at holde den enkelte kommunes faktiske administrationsudgifter op imod de administrationsudgifter, man kunne forvente, at kommunen har ud fra kommunens rammevilkår.

Hvis benchmarkingindikatoren er lavere end 100, betyder det, at en kommunes faktiske administrationsudgifter er lavere end de forventede administrationsudgifter og omvendt, hvis den er højere end 100.

Den gennemsnitlige benchmarkingindikator blandt de ti kommuner, der har de laveste benchmarkingindikatorer, er 85,4. Det betyder, at disse ti kommuners faktiske administrationsudgifter i gennemsnit ligger knap 15 procent under det niveau, man kunne forvente, når man tager højde for forskelle i rammevilkår.

Hvis det beregningsteknisk forudsættes, at de resterende 88 kommuner bringes ned på en benchmarkingindikator på 85,4 som forudsat i spørgsmålet, vil udgifterne til administration og ledelse være 7,9 mia. kr. lavere.

Det kan supplerende oplyses, at hvis det fx forudsættes, at alle kommuner med en benchmarkingindikator på over 100 bringes ned på 100, vil udgifterne til administration og ledelse være 1,9 mia. kr. lavere.

Det fremgår således, at de beregnede mindreudgifter i høj grad afhænger af, hvilke forudsætninger der lægges til grund for beregningen.

Det skal desuden bemærkes, at selv hvis alle kommuner nedbringer udgifterne til administration og ledelse, vil der fortsat beregningsteknisk kunne beregnes et nyt potentiale, da der i sagens natur altid vil være nogle kommuner, der placerer sig over og under landsgennemsnittet.

Forskellen mellem den faktiske administrationsudgift og den forventede administrationsudgift (benchmarkingindikatoren), som fremgår af Benchmarkingenhedens analyse, kan give den enkelte kommune et grundlag for at vurdere egne administrationsudgifter og undersøge baggrunden herfor nærmere. Forskellen kan ikke nødvendigvis omsættes til et potentiale. Eksempelvis kan nogle kommuner ud fra en bevidst investeringstankegang have valgt at ansætte flere sagsbehandlere ud fra en forventning om, at de ekstra udgifter til flere sagsbehandlere på sigt vil føre til større reduktioner i udgifterne til borgerrettede ydelser. Det kan fx være en ekstraordinær ansættelse af jobkonsulenter med det formål at få ledige hurtigere i beskæftigelse og dermed reducere udgifterne til ydelser til ledige. Værdien og afkastet af sådanne eventuelle investeringer tager benchmarkingindikatoren ikke højde for.

Endelig skal det bemærkes, at regeringen i økonomiaftalerne for både 2020 og 2021 har aftalt med KL, at der gennemføres effektiviseringer på bl.a. administration, konsulenter mv. med henblik på at så mange ressourcer som muligt kommer ud og gør gavn på velfærdsområderne i kommunerne. Det kan fx ske gennem mere effektive indkøb, administrative effektiviseringer og nye organisationsformer

Med venlig hilsen
Astrid Krag